

N:o 19.

Af Herr Wallenberg: Om antagande af en författning rörande utredning af gäldbunden köpmans bo medelst s. k. administration.

Erfarenheten har gifvit vid handen att, då af en eller annan orsak en firma råkar i förlägenhet och finner sig urståndsatt att fullgöra sina förbindelser, det kan vara önskvärdt att konkurs må kunna undvikas, och affärerna utredas genom afveckling under administration. Icke alltid gäller frågan ett färre antal individer, utan den kan vara af betydelse jemväl för allmänna rörelsen, beroende på omfånget af den affär, som afstannat.

Det är icke min afsigt att begära någon undantagslagstiftning för andra än sådana fall, hvilka äro af större betydenhet inom affärsverlden och hvilkas skyndsamma afveckling måste anses önskvärd. I vår lagstiftning finnes redan angifvet, hvilka affärsmän som äro skyldige att föra bok öfver sin affärsverksamhet, sina tillgångar och skulder. De betecknas med en generel benämning "köpmän", ehuru deri inbegripas icke blott de, som drifva handel, utan äfven industriidkare i större skala. För att i tillämpliga delar kunna iakttaga öfverensstämmelse, och enär jag endast afser att skydda såväl rättsinnig gäldenär som borgenärer, hvilka icke vilja olyckan större än nödvändigt, så vill jag nu föreslå samma förstärkta majoriteter för beslut om afveckling under administration, som konkurslagen bestämmer för beslut om tvångsackords antagande. När alla äro eniga om önskvärdheten att afveckla under administration en stor affär, som visat sig icke kunna gå längre, då behöfs ingen lagstiftning, då kan det mest önskvärda målet i alla fall snart och säkert vinnas; men i fall bland talrika fordringsegare en eller några få skulle yrka ögonblicklig betalning eller konkurs, då är det öfrige fordringsegares sak, som står på spel, att förtiga den oberäkneliga skada för allmänna rörelsen, som ofta blir en följd af vidtomfattande och långvariga konkursutredningar.

Då en af mig gjord framställning i denna rigtning blef vid sistlidna riksdag af Första Kammaren välvilligt upptagen och endast af formskäl afböjd i Andra Kammaren, så tillåter jag mig nu värdsamt föreslå, det Riksdagen behagade för sin del besluta en så lydande författning:

§ 1.

Vill köpman, som instält sina betalningar, men om hvilkens försättande i konkurstillstånd yrkande ännu ej blifvit väckt, öfverlemna sitt bo till afveckling under administration, och har han fört sådana böcker som i Kongl. förordningen den 4 Maj 1855 om handelsböcker omförmälas, då må trenne eller flere af hans borgenärer genom kungörelse i allmänna tidningarne kalla samtliga borgenärer att å viss dag näst efter en vecka från kungörelsens införande sammanträda för att öfverlägga och besluta om afveckling under administration; och skola kände, å andra orter boende borgenärer underrättas om sammanträdet genom särskilda kallelsebref, hvilka böra till dem med posten ofördröjligen afsändas.

§ 2.

Då sådan kungörelse utfärdats, och intill dess beslut i anledning af frågan om afveckling under administration blifvit fattadt eller, der afveckling beslutas, så länge den fortgår, ege borgenär för fordran, som före betalningsinställelsen tillkommit, icke rätt att i annan ordning än här nedan föreskrifves, söka det gäldenärs egendom till konkurs afträdas skall, eller att samma fordran i laga ordning utsöka.

§ 3.

Vid sammanträdet anmäler hvarje borgenär beloppet af sin fordran, dock att det belopp, hvarför borgenär vid sammanträdet må rösta, i händelse det öfverstiger hvad gäldenärens bok utvisar, skall medelst företeende af ostridigt fordringsbevis styrkas.

Förslag till afveckling under administration skall så-

som antaget anses, derest antingen alla tillstädesvarande borgenärer sig derom förenat eller ock fyra femtedelar af de vid sammanträdet närvarande borgenärerne bifallit förslaget, och desse borgenärer jemväl representera fyra femtedelar af de ostridiga fordringarne.

§ 4.

Varder beslut om gäldbundna boets afveckling under administration i behörig ordning fattadt, ege borgenärerne utvälja administratorer, två eller flere, att boet om händer taga och afveckla. Vid samma tillfälle utfärda borgenärerne instruktion och bemyndigande för administratorerne.

Anse administratorerne, efter tagen närmare kännedom om gäldbundna boets ställning, afveckling utan konkurs overkställbar, göre hos rätten ansökan om boets försättande i konkurs, men ansvare för boets tillgångar, till dess de af konkursförvaltarne om händer tagas.

§ 5.

Har afveckling under administration blifvit beslutad och kommit till stånd, må den under ingen förevändning fortgå längre tid än tolf månader, räknadt från den dag beslutet om afvecklingen fattades.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1877.

A. O. Wallenberg.
